

ZPRAVODAJ

**Ostroměř, Domoslavice,
Nové Smrkovice, Sylvárův Újezd**

č.: 3. - 4. ročník: 54

rok: 2025

cena: 10,- Kč

web: www.ostromer.cz

e-mail: mks.ostromer@centrum.cz

Usnesení z 3. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Ostroměř konaného dne 5. 3. 2025

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání **schvaluje**:

1/ Zahájení, schválení programu a plnění usnesení z minulého zasedání.

2/ Jmenování ověřovatelů zápisu: Mgr. L. Vávrová, Mgr. D. Hermochová

3/ Smlouva o zřízení věcného břemene – služebnosti č. 270410/IV-12-2022878- Hořice, Domoslavice KNN pro p.č. 558/1 a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy

4/ Žádost o schválení účetní závěrky za rok 2024 Základní školy Eduarda Štorcha a mateřské školy Ostroměř

5/ Žádost o schválení převodu výsledku hospodaření za rok 2024 Základní školy Eduarda Štorcha a mateřské školy Ostroměř

6/ Pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy s firmou, Natura verde holding s.r.o., se sídlem Na Okraji 229/56, Veleslavín, Praha 6, na zpracování a podání žádosti o poskytnutí dotace včetně souvisejících činností, v rámci projektu s názvem: „Studie systému sídlení zeleně v celém katastrálním území obce Ostroměř a přidružených obcí Domoslavice, Nové Smrkovice a Sylvárův Újezd“

7/ Smlouva s vítěznou firmou Prois, a.s., Veverkova 1343/1, Hradec Králové na projekční a inženýrské práce rekonstrukce komunikace a nové dešťové kanalizace v ulici V Chaloupkách a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.

8/ Smlouva s vítěznou firmou KPM STAV s.r.o., Dlouhá 720/46, Praha na rekonstrukci objektu bývalé trafiky v ul. T.G. Masaryka č.p. 436 a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy.

9/ Rozpočtové opatření č. 1/2025

Z OBSAHU ZPRAVODAJE

- Usnesení zastupitelstva
- Ocenění obce
- Vyprávění Ludmily Zemanové
- Jarní prázdniny v knihovně
- Ceny Jiřího Flekny
- Obyvatelé Domova bez bariér v Turecku
- Zprávy ze školy, školky, ...
- Úspěchy atletického oddílu
- Podpora od MAS Podchlumí
- Pozvánky na akce
- Společenská kronika
- Inzerce

Jaroslav Tomeš, starosta obce

Martin Vojtíšek, místostarosta obce

PLÁNOVANÉ AKCE NA ROK 2025 – termíny upřesníme v dalším vydání

- NOC S ANDERSENEM 28. – 29. 3. 2025
- UKLIĐME ČESKO – sobota 29. 3. 2025
- STAVĚNÍ MÁJE – sobota 19. 4. 2025
- PÁLENÍ ČARODĚJNIC – středa 30. 4. 2025
- VÝSTAVA K VÝROČÍ OSVOBOZENÍ – 8. 5., 9. 5. 12. 5. - 14. 5. 2025
- POCHOD KRAJEM EDUARDA ŠTORCHA – sobota 17. 5. 2025
- DĚTSKÝ DEN – neděle 1. 6. 2025

- OSLAVY 140 LET OD ZALOŽENÍ SDH OSTROMĚŘ - sobota 21. 6. 2025
- PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V KNIHOVNĚ 18. – 22. 8.
- FILMOVÉ LÉTO ZA ŠKOLOU
- DÝŇOBRANÍ A DRAKIÁDA – sobota 13. 9. 2025
- TRADIČNÍ SENIORSKÉ POSEZENÍ – 22. 11. 2025
- ADVENTNÍ ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU - neděle 30. 11. 2025
- VÁNOČNÍ KONCERT V KAPLI NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

BRONZOVÝ CERTIFIKÁT EKOLOGICKÁ OBEC

Vážení zástupci obce,

s velkou radostí Vám zasíláme **bronzový certifikát Ekologická obec**, který je oceněním Vašeho významného přínosu v oblasti zpětného odběru vysloužilých elektrozařízení. Toto ocenění je důkazem Vašeho aktivního přístupu k ochraně životního prostředí a inspirací pro další obce a komunity v naší zemi.

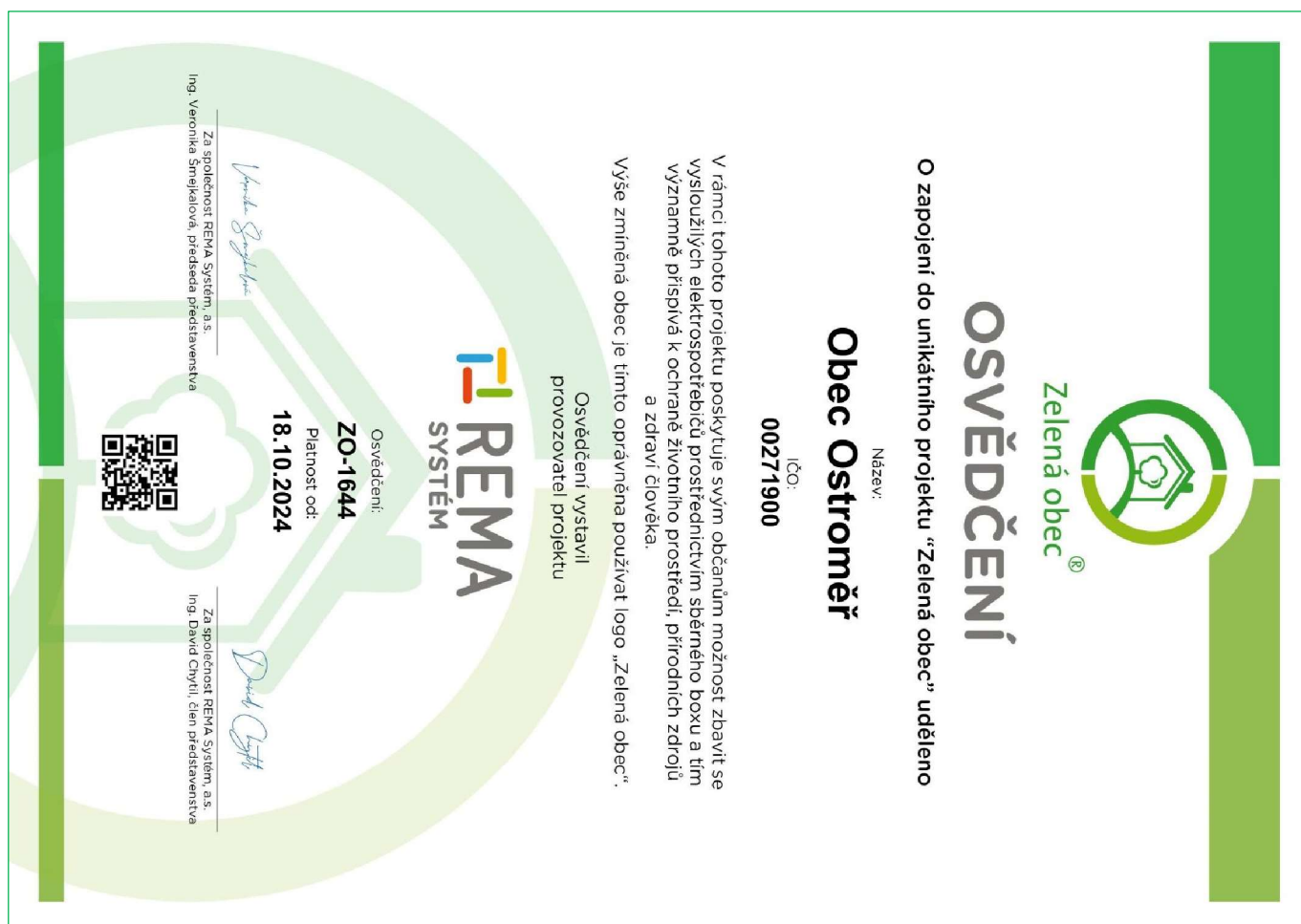
Vaše obec si svým ekologickým přístupem vysloužila mezi dalšími obcemi bronzovou pozici, která odráží Vaši angažovanost a vytrvalé úsilí v oblasti recyklace elektronického odpadu. Váš zájem o tuto problematiku přímo přispívá k ochraně přírody, snižování emisí skleníkových plynů, zachování přírodních zdrojů a přechodu k udržitelnějšímu způsobu života.

Doufáme, že toto ocenění pro Vás bude motivací k dalším krokům směřujícím ke zvýšení objemu sběru elektroodpadu ve Vaší obci.

Děkujeme Vám za Vaši obdivuhodnou práci a věříme, že příští rok společně oslavíme stříbrné nebo zlaté ocenění!

S přáním dalších úspěchů,

Váš ASEKOL, a. s.

Fleetcor tímto certifikátem potvrzuje, že společnost:

Obec Ostroměř

svou účastí v programu Clean Advantage v roce 2024 zmírnila uhlíkovou stopu svého vozového parku kompenzací až

9 390.65 kilogramů CO2.

Prostřednictvím programu Clean Advantage jste investovali do průmyslově certifikovaných projektů kompenzace CO2, které jsou vybírány podle kritérií World Resources Institute (WRI).

Jménem společnosti Fleetcor Vám za to děkujeme a věříme, že se všichni tímto způsobem můžeme podílet na řešení udržitelnější budoucnosti.

Kompenzace emisí CO2 neznamená, že jízda sama o sobě je udržitelnější. Cílem našeho programu je kompenzovat Vaše odhadované emise CO2, které vyplývají z pohonných hmot zakoupených Vaší palivovou kartou. Nic z toho, co je uvedeno na webových stránkách společnosti Fleetcor, v e-mailové komunikaci a/nebo v obsahu, který zveřejňujeme nebo sdílíme prostřednictvím jakéhokoli jiného marketingového kanálu v souvislosti s naším programem kompenzace CO2, nepředstavuje právní záruku, že společnost Fleetcor kompenzuje 100 % Vašich skutečných emisí CO2. Podrobnější informace o našich závazcích vůči Vám najdete v příslušných Všeobecných obchodních podmínkách.

Fleetcor Czech Republic s.r.o. | Vochálova 2500/20a | 180 00 | Praha 8 | Česká republika
Obchodní rejstřík: C 237992 Městský soud v Praze | IČO: 03806847 | DIČ: CZ03806847

VÍTE, ŽE ČESKÁ HYMNA SE PŮVODNĚ SKLÁDALA ZE DVOU SLOK

Kde domov můj je původně píseň o dvou slokách, složená pro postavu slepého houslisty v divadelní hře Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka* z roku 1834. Píseň brzy zlidověla a stala se českou vlasteneckou hymnou, poté se její první sloka stala českou částí československé státní hymny, v níž byla následována první slokou nynější hymny slovenské (*Nad Tatrou sa blýska*).

Samostatně je hymnou České republiky. Již od 19. století k písni vznikalo také množství nejrozličnějších doplňků i parafrází.

Původní text

1. sloka

Kde domov můj,
kde domov můj?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalínách.
V sadě skví se jara květ
zemský ráj to na pohled!
A to jest ta krásná země
země česká domov můj!
Země česká domov můj!

2. sloka

Kde domov můj,
kde domov můj.
Znáte v kraji bohumilém
duše outlé v těle čilém,
mysl jasnou, znik a zdar
a tu sílu, vzdoru zmar?
To je Čechů slavné plémě,
mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj!

Pamětní deska v místě Josefských kasáren, dnes obchodní dům Paladium na pražském náměstí Republiky, kde Tyl napsal slova pozdější hymny.

TÁTA JEZDIL PO SVĚTĚ, MÁMA SE STARALA O DĚTI, OBREČELA TO, ŘÍKÁ DCERA KARLA ZEMANA

V říjnu 2022 měl v českých kinech premiéru digitalizovaný snímek *Ukradená vzducholod* od Karla Zemana. Dcera českého filmaře a úspěšná výtvarnice v rozhovoru pro Aktuálně.cz vypráví, proč je důležité film jejího otce v současné době promítat a kdy měla sama chuť pomyslnou vzducholod ukrást a jít si svou vlastní cestou.

Do Prahy přijela Ludmila Zemanová s dcerou Lindou a vnučkou Helenou. Od roku 1984 žije s rodinou v Kanadě a od roku 1989 usilovně pracuje na zachování odkazu svého otce Karla Zemana.

Úspěšná výtvarnice od mládí šla v jeho stopách, a tak není divu, že k němu v rozhovoru nakonec vždy sklouzla. "Brblala jsem, chtěla jsem chodit s holkama do kina a malovat obrazy, které budou lidé obdivovat, ale on řekl pojď, ukážu ti, jak se staví scéna. Tak jsem ho poslechla," říká v rozhovoru 75letá umělkyně.

Ludmila Zemanová (1947) žije od roku 1984 v Kanadě v Montrealu

Přijela jste do Česka kvůli premiéře digitalizovaného snímku *Ukradená vzducholod*. Jak se máte?

Dobře. Anglicky bych řekla very well, protože zažívám fantastický moment. Plní se tátovo přání, kdy mu šlo o to, aby se jeho filmy neztratily. Na pětatřicetce (filmový formát 35 mm - pozn. red.) už se nikde nedají promítat, takže byla digitalizace nezbytná pro to, aby se jeho odkaz zachoval pro další generace. A o to mu šlo, chtěl toho hodně ukázat mladým lidem.

Co konkrétně jim chtěl ukázat?

Mladé lidi miloval a chtěl jim dát pocit budoucnosti, ukázat, že svět není zlý. Film velmi krásně vypráví o tom, že život může být také dobrodružství a fantazie. V každé době starší generace na ty mladší hubují. Myslí si, že mladí za všechno mohou, ale Ukradená vzducholoď ukazuje, že to tak být nemusí. V dnešní době je takový typ filmu důležitý. Dá vám chuť do života a budete se u něj bavit. Je velké štěstí, že jsme jej zdigitalizovali zrovna v této době.

Chtěl takové poselství předávat mladým lidem na základě vlastní zkušenosti?

Ano, měl těžké dětství a v 17 letech odešel do Francie. Ze začátku neměl peníze, neuměl jazyk a vždy říkal, že nejhorší bylo, když chodil kolem obchodu a neměl co jíst. I když později našel práci v reklamním studiu v jižní Francii, uvědomoval si, co pro mladého člověka znamená být bez jídla a bez lásky. To vše dával do svých filmů humorným způsobem. Chtěl ukázat, že i když v životě zažíváte těžké chvíle, dají se překonat. Humorné a šťastné filmy byly podle něj jediný způsob, jak mladého člověka přesvědčit, že život je dobrý.

Chtěla jsem vidět dál, jako táta

Ukradená vzducholoď je první film, na kterém jste s vašim otcem pracovala. Vy jste přitom chtěla jít na vysokou školu, táta vám ale přikázal, že s ním budete dělat filmy. Neměla jste tehdy taky chuť ukrást pomyslnou vzducholoď a letět si po svém?

Asi ano, to je hezké srovnání. Měla jsem hodně takových momentů. Záviděla jsem otci především ten širší rozhled, který získal díky životu ve Francii. Bylo to pro něj velmi těžké období, ale zároveň se naučil jazyk, takže se například mohl sám porozumět na filmových festivalech v zahraničí. Nepotřeboval překladatele, byl nezávislý. I když byl důvod mé imigrace jasný, myslím, že tohle hrálo v mé touze po odchodu taky roli. Chtěla jsem jako táta vidět dál než jen lokálně. To je i důvod, proč jsou jeho filmy úspěšné v cizině. Každý oceňoval, že se díval na obecné životní problémy.

Vy jste za hranicemi také velmi úspěšná. Například jste ilustrovala trilogii Epos o Gilgamešovi. Používá se v učebních osnovách a získala jste za ni několik mezinárodních cen. Když jste do Kanady přijela, nikdo vás neznal. Jaké byly vaše začátky?

Když jsem přišla do Kanady, nikoho nezajímalo, že jsem dcera Karla Zemana. Řekli mi, že je sice hezké, že umím dělat film, ale musím ukázat, co umím u nich, ne v Česku. Bylo mi pětadvacet, měla jsem dvanáctileté a čtyřleté dítě a měla jsem zodpovědnost nejen za sebe. Po nocích jsem se učila anglická slovíčka a brzy začala učit na umělecké škole.

Stála jsem si za tím, že budu dělat film, protože tak jsem byla naučená od otce. Také jsem toužila dělat ilustrace, což je teď i má práce, ale táta vždy říkal, že je plno talentovaných umělců, kteří dělají výtečné knihy, ale těch, kdo umí dělat film, je strašně málo. A měl pravdu, i když jsem se nakonec opravdu začala věnovat ilustraci.

Tátovi jsem důvěřovala

Nesměřoval vás otec až příliš?

K tátovi jsem šla pracovat hned po skončení umělecké průmyslovky v Uherském Hradišti. Učitelé se mě ptali, proč nejdu na vysokou, ale táta řekl, že půjdu k němu do oddělení, protože film je řemeslo a tam se mu nejlépe naučím. Brblala jsem, chtěla jsem chodit s holkama do kina a malovat obrazy, které budou lidé obdivovat, ale on řekl: "Pojď, ukážu ti, jak se staví scéna." Jednou mi například také řekl, že musím být v práci první, protože mě všichni sledují, a po příchodu musím vyčistit špinavé stoly. I když to bylo pro mě ze začátku těžké, u Ukradené vzducholodě, to mi bylo 18 let, jsem už pracovala jako vedoucí dílny. Tehdy mě to začalo šíleně bavit.

Ludmila Zemanová (1947)

- Výtvarnice, ilustrátorka, spisovatelka, scénaristka, režisérka a dcera Karla Zemana.
- Studovala UMPRUM v Uherském Hradišti, věnovala se studiu francouzštiny a historie na Univerzitě Palackého v Olomouci. Dětství trávila v otcově ateliéru ve Zlíně.
- Později aktivně spolupracovala na jeho filmech a věnovala se ilustrování dětských knih pro Albatros.
- V roce 1984 emigrovala do Kanady, kde působila jako pedagožka v oblasti animace.
- Natočila krátký animovaný snímek Lord of the Sky (1992), který byl nominován na Oscara.
- Za vizuální převyprávění Eposu o Gilgamešovi získala mnoho cen včetně nejvyššího kanadského literárního ocenění Governor General's Literary Award.
- V knize The First Red Maple Leaf (1997) vypráví příběh o tom, proč se stal javorový list symbolem Kanady. Kniha se stala součástí učebních osnov na kanadských základních školách.
- Je spoluzakladatelkou Muzea Karla Zemana a podílí se na digitálním restaurování filmů svého otce.
- V současnosti žije v kanadském Montrealu.

Táty jsem si nesmírně vážila, protože byl fér. Obdivovala jsem, co vše umí a ví o umění. Důvěřovala jsem mu, takže když nařídil, že půjdu k němu do dílny, poslouchala jsem ho. Dnes jsem za to opravdu ráda.

Všichni se vás ptají na otce, ale co vaše máma?

Byla to báječná žena. Poznali se s tatínkem v Brně v Baťově továrně. Milovali se, našli jsme s dcerou krásné dopisy. Nicméně je pravda, že to měla těžké, protože táta pořád pracoval. Starala se o děti, takže s ním nemohla jezdit na festivaly po světě. Všichni jeho přátelé a spolupracovníci vždy říkali, že by bez ní nebyl tím, čím je. A měli pravdu. Dělala vše pro to, aby měl táta zázemí, ze kterého mohl vycházet. Pro mě to bylo šťastné dětství, i když vím, že si maminka občas poplakala, protože se cítila sama.

Rodiče se úžasně tolerovali

Odrasil se vztah rodičů nějakým způsobem na vašem vlastním manželství?

Říkám si, jak je výborné, že dcery mají muže, kteří doma například umývají nádobí. Táta tohle nedělal, protože byl v ateliéru. Kompenzoval to ale jiným způsobem, nosil domů výplatu, kterou dal celou mamince, aby se o ni dál postarala. Táta byl velmi ohleduplný, a cokoliv maminka udělala, jí pochválil. Navzájem se nekritizovali, a právě tato tolerance, kterou mezi sebou měli, je podle mě úžasná.

Dokázala byste říct, kolik času trávíte vlastní tvorbou a kolik udržováním odkazu vašeho otce?

Dalo by se říci, že jsem se přestala své tvorbě věnovat před deseti lety, kdy se otevřelo Muzeum Karla Zemana. Od té doby se z 25 procent věnuji své tvorbě a z 75 procent odkazu svého otce. Když jsem přijela do Kanady a začala být úspěšná, měla jsem radost. Teď se hlavně věnuji splnění snu otce. Říkal mi: "Prosím tě, ať nejsem zapomenutý..." Nezlobte se, ale teď už budu muset jít, nebo mě ta moje krásná rodina venku roztrhá. Nevadí? Myslím, že jsme si toho už řekly dost...

JARNÍ PRÁZDNINY V KNIHOVNĚ

**TYTO KRÁSNÉ TŘI DNY JSME SI PARÁDNĚ UŽILI
ČETLI JSME, TVOŘILI, VYPRÁVĚLI SI RŮZNÉ HISTORKY
UŽILI JSME SI I ZAHRADU KDYŽ JSME SI CHTĚLI PROTÁHNOUT KOSTRU
A VYVĚTRAT MOZKOVÉ BUŇKY**

VEČER PLNÝ EMOCÍ, INSPIRACE I ZNÁMÝCH OSOBNOSTÍ: CENU JIŘÍHO FLEKNY ZÍSKALI KATEŘINA MAXOVÁ, JAN VANĚK A DANIEL ŽENÍŠEK

V sobotu 15. března zažil sál ZŠ Studentská v Mnichově Hradišti výjimečný večer plný emocí, inspirace a vzájemného porozumění. Slavnostní předání Ceny Jiřího Flekny a následný bál Spokojeného domova byly nejen oslavou nezdolného ducha, ale také důkazem, že hranice existují jen tam, kde si je sami postavíme. Vzácnými hosty byli například herci Václav Knop, Štěpán Tuček a David Vejražka nebo zástupci společnosti Seniorka ze Slovenska, partnerské organizace Spokojeného domova.

V první části večera bylo oceněno osm lidí s handicapem, z toho dva in memoriam, kteří se i přes překážky, které jim život přináší, věnují (případně věnovali) umělecké tvorbě, sportu či jiným aktivitám. Jednotlivé nominované uvedl na pódium slavnostními melodiemi hudebník Jaroslav Špička, moderátorka Lucie Fürstová je představila a poté každý z nich předvedl své aktivity.

Program zahájil rozhovor s neúnavnou organizátorkou pobytů a bojovnicí za práva lidí s dětskou mozkovou obrnou Kateřinou Maxovou z Mladé Boleslavi.

Vojtěch Jan Kotecký z Benátek nad Jizerou je navzdory Aspergerovu syndromu velmi aktivní. Píše básně, kreslí, ale je také autorem Literárního koutku na YouTube. V programu večera zarecitoval svou báseň **Stromočlověk**.

Z Ostroměře přijel do Mnichova Hradiště atlet na vozíku **Jan Vaněk**, který dokázal, že pevná vůle a odhodlání nemají limity. Je úspěšným účastníkem několika paralympiád po celém světě a také mimo jiné mistrem České republiky v hodů kuželkou (2014).

In memoriam byl nominován **Miroslav Frydrych** (1927–2013), v Mnichově Hradišti známý pod přezdívkou Vulgo. V mládí na vojně hrál ochotnické divadlo a komediální talent v něm neustal ani na sklonku života, jak měli diváci v sále možnost vidět v pásmu krátkých scének, které natočil v roce 2011. Kromě toho se věnoval tvorbě výrobků z kovu a plastových lahví, které prezentoval na seniorských výstavách.

Původní profesí IT technik **Čeněk Pekař** trpí Parkinsonovou chorobou a dalšími zdravotními problémy. Věnuje se psaní poezie i prózy, od roku 2017 mu vyšlo dvanáct knih. Divákům přednesl svou báseň **Když jsem občas na facku**.

Daniel Ženíšek (1975–2014) z Mnichova Hradiště se narodil s dětskou mozkovou obrnou. Psal básně, podílel se na organizování pobytů pro handicapované a všestranně se začleňoval do místního života. Na slavnostním večeru přečetl David Vejražka ukázkou z Danielovy básnické sbírky **Dívka z obrázku**.

Jakuba Kazdu z Jičína omezuje zrakové i pohybové postižení, přesto dokáže dělat radost lidem okolo sebe svým zpěvem. A nejenak tomu bylo během večera.

Truhlář **Radek Zejbrdlich** z Kněžmostu prošel nelehkou životní situací, vinou které skončil nejdříve v pracovní neschopnosti, posléze v invalidním důchodu. Dochází do Fokusu Mladá Boleslav, kde vede tvořivý program Dřevotvorba. Vyrábí s dalšími klienty truhlíky, krmítka, budky pro ptáky a různé dekorace.

Kromě Davida Vejražky, který recitoval báseň Daniela Ženíška, zavítali na akci další vzácní hosté, a to rovněž herci Václav Knop a Štěpán Tuček, dále vedoucí sociálního odboru Městského úřadu v Jičíně Iveta Havlová a v neposlední řadě zástupci slovenské partnerské organizace Spokojeného domova Seniorka v čele s jejím ředitelem Miroslavem Mlynářem. Všichni hosté pozdravili přítomné a rovněž předávali ocenění.

Kdo ocenění získal?

- Cena veřejnosti: **Kateřina Maxová** (cenu převzala z rukou herce Václava Knopa)
- Cena odborné veřejnosti: **Jan Vaněk** (cenu převzal z rukou vedoucí sociálního odboru Městského úřadu v Jičíně Ivety Havlové)
- Cena In memoriam: **Daniel Ženíšek** (cenu za Daniela převzal jeho otec Petr Ženíšek z rukou herce Štěpána Tučka)

Každý z nominovaných však byl vítězem už tím, co dokázal. Příběhy všech připomněly, jak důležité je jít za svými sny bez ohledu na překážky.

Po vyhlášení cen následovala přestávka, o které bylo možné se s nominovanými a jejich tvorbou blíže seznámit ve foyer. Například Radek Zejbrdlich předvedl ukázkou výroby dřevěných dekorací.

Na první část poté navázal bál Spokojeného domova, na kterém k tanci i poslechu zahrála kapela Veselí pozůstalí.

„Děkujeme nejen nominovaným, ale také všem, kteří se na této akci podíleli – odborné porotě, zaměstnancům, partnerům, dobrovolníkům, hostům i vám, kteří jste přišli podpořit a ocenit ty, kteří navzdory nepřízni osudu tvoří, pomáhají a inspirují,“ říká Kamila Sedláková, ředitelka Spokojeného domova.

Pokud jste slavnostní večer propásli, nevadí. Již teď můžete začít přemýšlet, zda nemáte kolem sebe podobnou inspirativní osobnost, kterou byste mohli nominovat na příští ročník.

Foto: Jitka Kořínková

OBYVATELÉ DOMOVA BEZ BARIÉR HOŘICE SE PODÍVALI DO TURECKA

Sny jsou od toho, aby se plnily, ať jsou, jakkoliv velké. Přání by se měla plnit v jakémkoliv věku, bez jakýchkoliv překážek nebo opovrhování, aby došlo k naplnění člověka.

O jednom velkém přání Vám dneska budeme vyprávět. První jeho vyřčení se uskutečnilo tehdy, ještě v Brně na sociálním šetření, kdy sociální pracovníci a vedoucí zdravotního úseku byli za žadatelem o pobytovou službu Pavlem. Intenzivněji se s myšlenkou výletu k moři začalo pracovat po přijetí Pavla do Domova bez bariér v rámci individuálního plánu. Začali se hledat možnosti, jak přepravit lidi s těžším postižením k moři. Pan Pavel přišel s myšlenkou, že sám k moři jet nechce, protože by mu vadily pohledy hotelových hostů na pláži, ale se skupinou kamarádů by to bylo lepší, aby se předsudky veřejnosti rozptýlily. S myšlenkou udělat větší výpravu oslovil ostatní sociální pracovníky v domově, kteří měli za úkol zjistit, zda nemá někdo další celoživotní přání jako on a sice zaplavat si v moři. Našla se řada dalších, kteří měli také stejné přání.

Jak ale zjistit, jestli cestu letecky zvládneme? Karty nám s tímto problémem šly velice dobře na ruku – na jaře roku 2023 Letiště v Ruzyni chystalo exkurzi pro vozičkáře a lidi s postižením. Neváhali jsme a na exkurzi se opravdu vypravili. Tehdy jsme si sami sobě řekli: „Když jsme dokázali dojet sem, dokážeme kamkoliv!“ Začala se hledat pomoc po poradnách a různých fórech, kde jsme se k odpovědím příliš nedostali. Neváhali jsme a zašli jsme do místní cestovní agentury. Pavel měl připravené destinace, které se mu líbily, ale postupně ustupovali a krystalizovalo se Turecko, kde mělo být vše bezbariérové. Pavel v závěru vybral hotel, který by splňoval komfort pro všechny účastníky.

Jak se sestavovala výprava? V domově byla celá řada zájemců o cestu, ale hlavní slovo měl zdravotní stav – ten míchal kartami dlouhou dobu – postupně se vykrystalizovala sestava z řad obyvatel domova pro osoby se zdravotním postižením – Pepa, Zdenda, Míla, Zdena, Kája a Pavel. Sestava byla seskupena, tak aby otestovala případné možnosti pro další výpravu a další zájemce. Tj. Zdenda jako účastník chodící ale na delší cesty s mechanickým vozíkem, protože neujde daleko. Pepa jako cestovatel s francouzskou holí na delší vzdálenosti využívá mechanický vozík. Míla, Zdena a Pavel účastníci odkázáni pouze na mechanický vozík a plnou péči druhé osoby a Karolínka dáma, která ke svému životu potřebuje speciálně tvarovaný elektrický vozík a taktéž plnou péči druhé osoby.

Jak se stavovala výprava pečujících?

S výpravou a plněním přání nemělo vedení Domova bez bariér problém, pracovníci si na cestu vzali dovolenou a jeli bez nároku na odměnu. Jistá místa měla sociální pracovníce Verča a pracovníce v sociálních službách Věrka, které zajišťovali nezbytnosti na pozadí. Výběr z velkého počtu zájemců z řad pracovníků v sociálních službách učinila paní ředitelka společně s vedoucími zdravotního a pečovatelského úseku – vybráni byli pečovatelé Gabriel a Hanka. Nejdůležitější složkou výpravy byli záchranáři – chlapy, které během své práce potká i nemožné a dokážou si poradit s čímkoliv. Tyto muže jsme našli a rovnou dva – Tonda a Dana, profíky, každým coulem.

Jak to bylo s financemi? Pro cestu se řešila dobročinná sbírka, první volba padla na Donio, ač zprvu myšlenku podpořila, posléze zamítla. Obrátili jsme se téměř v koncích na projekt Znesnáze21. Kde nám vyšli naprosto vstříc. S propagací nám pomohla redaktorka Českého rozhlasu a novinářka Olí Štrejbalová, moderátor Evropy 2 Petr Říbal, moderátor Hitrádia Černá Hora Petr Roubíček a další. Díky štědrosti 420 dárců se vybrala neskutečná částka 457 659,- Kč.

Jaké byli přípravy? Nebudeme lhát byly náročné. Vymyslet vše do detailu a nic nezapomenout. Zařídit vše od oblečení, cestovní pasy, zavazadla, inkontinenční pomůcky nebo mobilní toaletu s sebou. Věřte, že byla i otázka, se kterou jsme se obraceli přímo na prezidenta republiky (a sice, jak převézt lékařské konopí – a vězte prezidentská kancelář odpověděla, i když se jelo nakonec bez konopí – chronické bolesti se zvládly jinými prostředky. Ale vážíme si, že se naší otázkou pracovníci kanceláře zabývali). Cestovní kancelář a leteckou společnost, jsme žádali o spoustu věcí, které k naší cestě bylo potřeba vědět a oni od nás – např. přeprava (nejen) elektrického vozíku, ale i baterie apod. Do odjezdu to byl velký maraton zařizování.

Jaká byla cesta k moři? Začala velice pozitivně už půlnočním budíčkem, akcí kulový blesk, kdy pomáhal, kdo ruce měl, aby se v 1:30 dokázalo odjet autobusem na letiště v Praze. Po cestě nám Gabriel hrál na kytaru a cesta nám ubíhala jako nic. Na letišti začal ten pravý šrumec. Odbavení provázeli první komplikace, letecké společnosti nemají ve zvyku převážet najednou více jak 2 vozíčkáře. Odbavovací přepážku jsme zablokovali na celou dobu, co byla otevřená. Na tomto místě jsme zjistili, že letecká společnost neví, že se

veze gelová baterie, ač jsme vše s předstihem dokládali. Vlastně ani nevěděli, že vezou elektrický vozík, tak nějak se v tom ztráceli. Karolínka bylo od odbavení bez svého vozíku, což bylo velmi nepříjemné, protože se na mechanickém vozíku neudrží, celý život používá svůj speciálně vypolstrovaný elektrický vozík. Pasová kontrola to bylo pořádné „kafíčko“ pracovník asi nebyl ve své kůži a za počin, jet k moři nám pěkně vynadal. Pak už cesta svým způsobem utíkala tak jak měla, pracovníci účastníky přesadili, vozíky uložili a letělo se. Přistáním v Antalyi další obtíže gradovali. Nejen rozbitý elektrický vozík, ale i neochotný personál letiště, který se účastníkům vysmíval, stejně jako vyhození doprovázejících (pečujících) z letadla, až k nešetnému zacházení s klienty způsobil smutek ve tvářích klientů. Dále jsme se potýkali s bariérovou přepravou z letiště na hotel – což nás překvapilo, protože jsme všude hlásili, že potřebujeme autobus/dodávku s plošinou. Pavel jako iniciátor cesty přepravu shrnul že s takto těžce tělesně postiženými bylo zacházeno jako s „pytlem brambor“.

Jaký byl hotel a celá dovolená? Pobyt v hotelu Cosmopolitan Nirvana provázely další problémy. Dlouho jsme čekali na pokoje, které nebyli připravené pro všechny. Dále jsme zjistili, že se Karolínka se svým elektrickým vozíkem nevejde do koupelny. Přitom jsme o rozměry pokojového vybavení žádali cestovní agenturu předem. Již z domu jsme měli požadavek na pokoje blízko sebe. Jelikož potřebujeme vzájemnou pomoc při manipulaci s některými klienty. Avšak realita byla taková, že jsme museli přebíhat do jiných nebo dokonce do jiných částí hotelu. Také jsme zjistili až na místě, že zvedák v hotelovém bazénu je rozbitý. Ale jinak jsme si to užili naprosto parádně. Koupání v moři, aquapark, plavání s delfíny, skvělé jídlo a pití. Cítili jsme naprosté přijetí ostatními hotelovými hosty, což nás taky moc potěšilo. Třešničkou na dortu bylo zasnoubení Karolínky a Pepy na závěr dovolené.

Jak jsme se dostali domů do Čech? Po urgenci a skvělé podpoře z Hořic, kterou držela sociální pracovnice Markéta Manová se kvalita cesty domů výrazně zlepšila. Došlo k zařízení delegáta pro cestu zpět, ale i zařízení bezbariérové přepravy z hotelu na letiště. Asistenti se plně věnovali výpravě, pomohli se vším, co mohli. Jen nás překvapila nakládka do plně naloženého letadla – věřte to byly (nepříjemné) pohledy, jak kdyby cestoval Brad Pitt nebo jiná hollywoodská hvězda. Zkrátka se v těchto podmínkách špatně polohuje, nelze polohovat za sedačkou (tam už sedí jiní cestující). Baterii od elektrického vozíku jsme si již odpojovali sami a předali ho do rukou pracovníků letiště. Přistání v Praze, bylo opět rozčarováním, kdy jsme se dozvě-

děli, že vozíky byl problém nachystat (protože o nich nevěděli) a elektrický ten je těžký, „...s ním se tahat nikdo nebude“. K mechanickým vozíkům jsme se dostali hned, ale Karolínčin, jsme dostali společně s kufry, opět poničen vč. jedné cestovní tašky. Asistenti nám z letiště pomohli až do autobusu. Pan řidič Horáček z Krkonošské autobusové dopravy na nás čekal a obě cesty s námi jel jak s pokladem.

Dovolenou hodnotíme jako velice intenzivní zážitek, který dokázal nemožné a doporučujeme ho dalším odvážlivcům. Protože jsme se naučili, že slovo nejde – neexistuje!

Pokud by se někdo chtěl o cestě dozvědět více informací, nalezne je: <https://www.facebook.com/ucasnicizajezdunavozejku/> nebo ať se přímo ozve sociální pracovníci Veronice Dobešové do Domova bez bariér.

Děkujeme všem dárcům, kteří finančně podpořili sbírku, propagovali ji, ale i doprovázejícím osobám: Hance Plaché, Věrce Růžnarové, Verče Dobešové, Danovi Hrdém, Tondovi Hofmanovi a Gábovi Olahovi, za jejich neskutečnou práci. Dále Markétě Manové, která celou dobu zájezd jistila z Hořic.

Celý tento projekt pro nás otevřel jedno velké téma, a sice „Důstojná přeprava lidí s těžkým tělesným postižením“. Této oblasti se chceme dále věnovat, a rádi bychom v letecké dopravě docílili nápravy a kvalitnějšího zacházení s těmito lidmi.

Veronika Dobešová, Domov bez bariér, Článek zveřejněn 14. 10. 2024

ZPRÁVY ZE ŠKOLKY, ŠKOLY A DRUŽINY

MASOPUST I S PRŮVODEM

Masopustní úterý proběhlo na naší škole i letos. Ještě, než začala doba postní, objevily se na prvním stupni mezi prvňáky, druháky a třetáky různé maškary. Povídalo se o zvycích, zpívaly se písně a jedly se dobroty donesené žáky. Vše vyvrcholilo průvodem masek, který připravily paní učitelky z mateřské školy. Za zpěvu písní se došlo k nákupnímu středisku, kde všichni společně zarecitovali masopustní báseň a zazpívali jednu písničku. Děti ze školky napekly pro každého, kdo se zúčastnil průvodu, výborné koláče.

A ještě několik postřehů od žáků ze 2.A:

Nejlepší bylo, že jsme byli venku. Mně se líbilo, že jsem mohla zamávat babičce. A jak jsme zpívali písničku Masopust. Mohli jsme ochutnat koláče. *Beata Čermáková*

Všichni měli hezké masky. Pan učitel hrál na klarinet. Řekli jsme básničku a zpívali jsme písničky.

Mikuláš Turek

Bavilo mě, jak jsme šli v průvodu. Jak jsme hráli ve třídě pexeso.

Šimon Římal

Zapsala tř. učitelé

OSTROMĚŘSKÁ NOTIČKA

Ve středu 26. února se na naší škole uskutečnila tradiční pěvecká soutěž „**Ostroměřská notička**“, která přilákala 18 nadějných zpěváků a zpěvaček z různých ročníků. Soutěž se konala ve čtyřech kategoriích: 1. - 2. třída, 3. - 5. třída, 6. - 7. třída a 8. - 9. třída.

Každý účastník měl připravený zpěv dvou písní – jedné lidové a jedné umělé. Žáci zpívali buď za klavírního doprovodu učitele, vlastního doprovodu nebo pomocí karaoke. I když byl výběr vítězů těžký, porota pečlivě hodnotila každý výkon. Všem účastníkům se podařilo ukázat svůj talent a přinést do soutěže krásnou atmosféru plnou nadšení a emocí.

Ti, kteří se umístili mezi nejlepšími, postoupili do dalšího kola – „**Novopackého slavička**“, který se bude konat 9. dubna.

V kategorii I nás bude reprezentovat **Adam John, Julie Mládková a Anděla Barcalová**. V kategorii II budou soutěžit **Lucie Holečková, Eliška Křepelová a Klára Soukupová**. V kategorii IV se do Novopackého slavička dostaly **Martina Zoufová a Tereza Poláková**. Všem soutěžícím přejeme hodně štěstí a těšíme se na jejich další výkony!

Iveta Třísková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Letos se v sobotu 8. února vypravilo 30 lyžařů ze 7. a 8. třídy na lyžařský výcvik. Přivítal nás penzion Maxík v Plavech na úpatí Jizerských hor a Krkonoš. V sobotu po příjezdu jsme se rychle ubytovali a vyrazili na průzkum terénu. Neděle byla celá zaměřená na běžkařský výcvik, naučili jsme se správnou techniku, jak zabrzdit a správně se odpichovat. Na běžky jsme vyrazili ještě v úterý a v pátek dopoledne. Také jsme zvládli Zmatené pexeso na běžkách. V pondělí, ve středu a ve čtvrtek jsme jeli autobusem do Rejdic, kde proběhl sjezdový výcvik. Deset začátečníků zvládlo vyjet na

dvousedádkové lanovce nahoru a sjet po sjezdovce dolů. Postupně zdokonalovali své obloučky a brždění, pokročilí lyžaři jezdili také na boxech a v boulich. Večer nás čekaly besedy a hry, při kterých jsme se blíže poznali a hlavně hodně nasmáli a pobavili. Největší zábavu jsme však zažívali na svých pokojích v době osobního volna. Výcvik jsme zakončili karnevalem spojeným s diskotékou. Domů se nám vůbec nechtělo.

Spokojení sedmáci a osmáci

SEDMÁCI POMÁHAJÍ NA 1. STUPNI

Sedmáci, kteří nejeli na lyžařský výcvik, nelenili, pilně chodili do školy a připravovali aktivity pro své mladší spolužáky. Pro třetáky vymysleli opakovací kvíz, který obsahoval příklady z matematiky, doplňovačku z češtiny, překlad z angličtiny a otázky ke čtené knize Děti z Bullerbynu. Čtvrtákům a pátákům nachystali opičí dráhu do tělocvičny. Pátek strávili ve společnosti prvňáků, se kterými společně četli, počítali a vyráběli valentýnská přáníčka pro rodiče.

Lada Nekulová

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Během měsíce ledna se ve všech třídách uskutečnila třídní kola recitační soutěže. Ve čtvrtek 20. února se konalo školní kolo této soutěže. Prvňáčci, pro které kategorie neexistuje, sbírali zkušenosti do příštího roku.

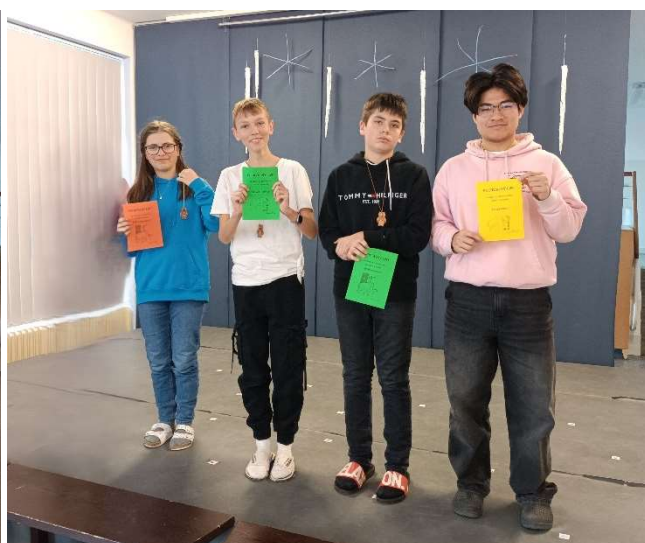
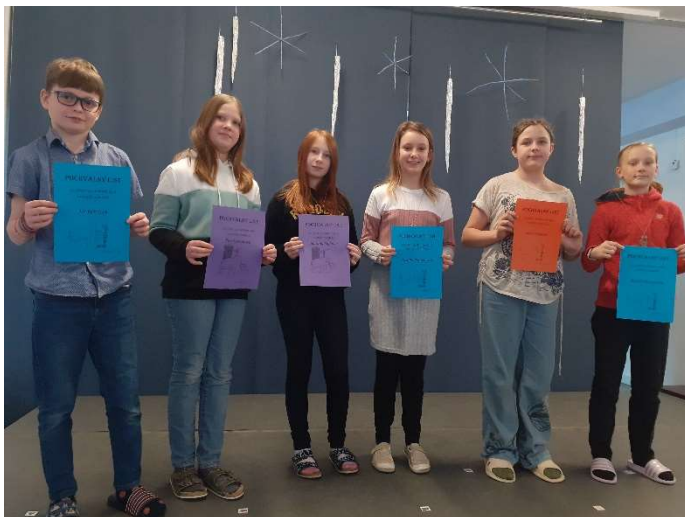
David Šana, Jáchym Šeps a Denis Turek sklidili zasloužený potlesk publika.

Žáci 2. a 3. třídy tvoří **I. kategorii**. Z třídních kol postoupili: Tobias Fučík, Emma Smetanová, Zuzana Zhoufová, Josefína Linartová; Valérie Spudichová, Alina Gangur, Alfréd Novák.

Ve **II. kategorii** (žáci 4. a 5. třídy) postoupili: Jiří Měsíček, Eva Nováková; Adriana Šafková, Rozálie Ponikelská; Amálie Barcalová, Jana Vaňková.

Žáci 6. a 7. třídy tvoří **III. kategorii**. Z třídních kol postoupili: Mína Hlawatschke, Nela Jedličková, Ester Gruberová, Jan Novotný; Vladimír Holman, Kryštof Mádle, Sabina Hanáková, Viktorie Ouředníčková, Jitka Zhoufová, Emma Molavcová.

Ve **IV. kategorii** (žáci 8. a 9. třídy) postoupili: Vojtěch Bednář, David Luštinec, Eliška Horníková; Martina Zhoufová, David Pham.

Do okresního kola, které proběhlo v Jičíně hned po jarních prázdninách, postoupili: **Emma Smetanová** a **Valérie Spudichová**, **Rozálie Ponikelská** a **Amálie Barcalová**, **Mína Hlawatschke** a **Sabina Hanáková**, **Eliška Horníková** a **David Pham**. Nejlépe se dařilo **Míně**, která postoupila do krajského kola. Blahopřejeme a přejeme jí hodně úspěchů!

Za organizátory Jana Slámová

RODIČE DĚTEM: JAK VYPADÁ NAŠE PRÁCE?

Vybrala jsem autentické zážitky některých dětí.

V úterý 18. března k nám přišla paní Římalová třetí vyučovací hodinu. Přišla nám ukázat různé nástroje a říct něco o své práci. Nejčastější popálenina je horkou vodou. Dokonce jsme si mohli vyzkoušet masáž srdce. *Vojta*

Mně se líbilo, jak jsme se obvazovali, jak jsem s Justýnkou zkoušela masáž srdce. Říkali jsme si, že když vidíme kamaráda se topit, tak za ním do vody neskáčíme. Ája měla obvázanou nohu, ale chyběly jí berle, tak skákala po jedné noze. A viděli jsme, že když si zlomíme nohu, tak tam budeme mít železo. *Beatka*

Přišla k nám paní Římalová. Ukázala nám doktorské nástroje. Nejvíce mě zaujala taková věc, která se dává do kosti. Ukazovala nám drátky, kterými se rovná zlomená kost. Bavilo mě, když jsme si ve dvojici navzájem zavazovali ruce, nohy a třeba i hlavu. Zkoušeli jsme masáž srdce a umělé dýchání. *Eliška*

Zkoušeli jsme masáží srdce zachránit medvěda. *Terka*

Ukazovala nám nástroje, které podává na operačním sále, kde pracuje. *Ája*

Moje mamka ukazovala masáž srdce. Pak jsme obvazovali ruce, nohy a hlavu. Ještě nám ukázala nůžky, dláto a šroubovák. *Šíma*

Zapsala Jana Slámová

ÚNOR JE SICE NEJKRATŠÍ MĚSÍC V ROCE, ALE MY JSME HO PROŽILI NAPLNO VŠEMI SMYSLY!

SMYSLY – to bylo hlavní každodenní téma našich aktivit v klubu. Čekala na nás poznávačka zaměřená na smysly – hmat, čich a chuť. Děti ochutnávaly známé věci, jako cukr a sůl, ale ochutnávka zeleniny nejednomu zamotala hlavu.

V nabídce se totiž objevil i křen a řapíkatý celer! Vůně kávy se linula po třídě, zatímco ocet nás při zkoušce čichu pěkně štípl do nosu. Při testování zraku a sluchu jsme využili nahrané zvuky, které jsme dětem postupně pouštěli. Zrak jsme procvičili na pracovních listech, kde bylo úkolem najít skryté obrazce. Hmat jsme zahalili do tajemna – každý si vylovil z pytle předmět a pomocí hmatu hádal, co drží v ruce. V pytli byly schovány například brýle, kolíček nebo míček.

V únoru jsme si užili i parádní koulovačku na školním hřišti, ale už se těšíme na teplejší počasí, které snad březen přinese. Díky němu budeme moct trávit ještě více času venku!

Denisa Čerychová

ÚNOR VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Máme tu únor, nejkratší měsíc v roce. Hned na začátku nás čekalo vyrábění valentýnského přání. Děti si vytvořily vyškrabávaný obrázek se skrytým textem pro své nejbližší. Dále jsme se věnovali našemu tělu. Povídali jsme si o jednotlivých orgánech, které máme, a jejich funkci. Vytvořili jsme krásné kostry z ruliček od toaletního papíru. Zakreslili a popsali naše orgány. Kostry dostaly od dětí i jména. Ve družině nám visí pokořes, aurélius a kostík. Více jsme si přiblížili funkci plic. Žáci si vytvořili plíce z igelitového sáčku a brček. Tento pokus byl velmi zábavný a poučný.

Utžovali se vztahy mezi dětmi, při společných aktivitách. Například: kukačko zakukej? Hádej kdo jsem? Nebo dětmi oblíbená hra živé pexeso. Protáhli jsme naše těla v tělocvičně. Děti si zacvičily na kružích, brčkem foukaly do papírových koleček a překonaly překážkovou dráhu.

V tomto měsíci nás také čekal masopust. Děti si vytvořily masky z papíru, poté jsme maškarním průvodem došli do místní knihovny, kde nás přivítal pan starosta a obdaroval děti drobnou odměnou.

Těšíme se na příští měsíc, kterým bude březen.

Jana Holečková

PŘEDŠKOLÁCI OPĚT NAVŠTÍVILI NAŠI ŠKOLU

Ve čtvrtek 20. února zavítali naši budoucí prvňáčci opět do základní školy, kde je čekala další zajímavá hodina plná objevování a zábavy. Tentokrát si prohlédli školní družinu, která je zaujala svou útulností, pestrým vybavením a především kreativními stavbami, které vytvořili školáci z různých stavebnic.

Během návštěvy jsme si společně povídali o zimě a zimních sportech. Předškoláci se aktivně zapojili a s nadšením sdíleli své zkušenosti. Nechyběla ani práce na interaktivním panelu, kde si děti mohly vyzkoušet psaní. A vedlo se jim opravdu skvěle!

Na závěr si zahráli postřehovou hru, ve které prokázali svou bystrost a rychlé reakce.

Gabriela Pospíšilová

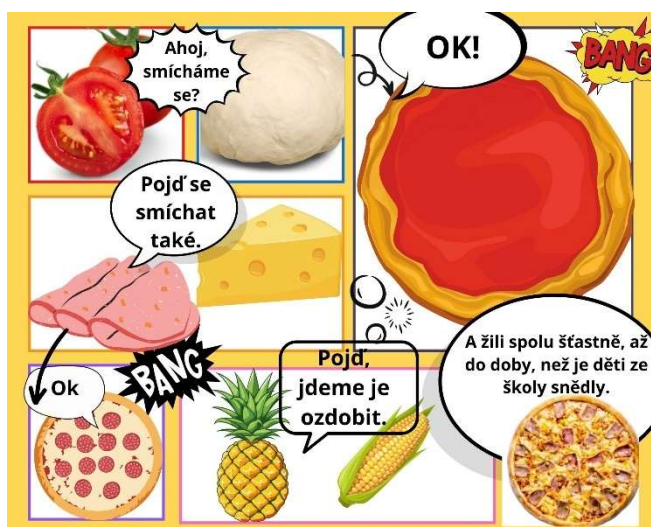
KDYŽ SE ŠKOLA SPOJÍ S CHUTÍ ITÁLIE

Školní jídelna naší školy pravidelně připravuje tematické dny, během nichž mají žáci možnost poznávat kuchyně různých zemí. Tentokrát přišla řada na oblíbenou italskou gastronomii. Italský den nebyl jen o chutném obědě, ale také o spolupráci žáků školy se školní jídelnou a o kreativním zpracování italské tematiky.

Žáci 5., 6. a 8. tříd se aktivně zapojili do příprav během hodin výtvarné výchovy. Šestáci si vzali na starost kreativní ztvárnění italské polévky – jejich výtvarná díla byla nejen originální, ale také velmi lákavá na pohled. Páté třídy se věnovaly malování smetanového dortu s jahodami, který následně šestáci přeměnili do trojrozměrné podoby pomocí papíru a látek. Osmáci pak celou akci podpořili tvorbou tematického plakátu a v grafickém programu vytvořili komiks, který přibližuje atmosféru Italského dne.

Díky této spolupráci si žáci nejen pochutnali na italských specialitách, ale také se kreativně rozvíjeli a dozvěděli se více o kulinářské tradici této středomořské země. Děkujeme všem, kteří se na přípravě podíleli, a těšíme se na další tematické dny ve školní jídelně!

Gabriela Pospíšilová

ÚNOR VE ŠKOLCE

1. třída

Únor byl pro nás rybičky pestrý a barevný! Celý měsíc jsme objevovali svět barev skrze různé činnosti. Se základními barvami jsme se seznámili pomocí obrázků a písničky „Barvy“ od Svěráka a Uhlíře, při které děti hledaly barevné předměty. Také jsme se pokusili všechny barvy přenést různými způsoby na papír. Dětem se povedlo vytvořit nádherné bublinové obrazce pomocí PET lahví a barevné směsi.

V druhé půli měsíce jsme se ve spojených třídách věnovali tématu povolání. Děti se seznámily s různým povoláním. Vžily se do role poštáka, kuchaře, prodavače, hasiče a pekaře. Společně jsme diskutovali a skládaly obrázky na téma povolání a učili se písničku na melodii „Pec nám spadla“. Děti si užily spoustu zábavy a naučily se spolupracovat s kamarády z jiných tříd.

2. třída

Únor je sice nejkratší měsíc v roce, ale to neplatí pro nás. Stihli jsme toho opravdu hodně. Povídali jsme si o tom, jak je důležité pečovat o naše zdraví. Seznámili jsme se s částmi těla, zahráli si na doktory a zdravotní sestřičky. Naučili jsme se rozeznat a poznat různé chutě, pachy a tvary.

V poslední týdnu jsme se s dětmi vypravili na polární expedici za eskymáky. To byla zábava. Někteří z nás zkoušeli lovit ryby, jiní zase rozdělávat oheň. Zkusili jsme si také, jaké by to bylo žít v domečku ze sněhu, v iglú. Po celý měsíc jsme si užili spoustu zábavy. Už se těšíme na měsíc březen, jaké dobrodružství nám zase připraví.

3. třída

V měsíci únoru jsme se ve třídě Želviček učili o lidském těle. Procvičili jsme všechny naše smysly - hmat, čich, sluch, chuť i zrak. Povídali jsme si o tom, jaké důležité orgány v těle máme, kde je najdeme a jak o ně pečovat zdravým jídlem a sportováním. Také jsme si povídali o úrazech, které se nám mohou stát, když nebudeme pozorní a zkusili jsme si práci se sádrovým obvazem. Velmi nás bavilo i povídání o dopravních značkách a silničním provozu. Naučili jsme se čísla na záchrannáře, policisty i hasiče a postavili jsme si jejich vozidla z papíru. Nejvíce jsme si ale tento měsíc užili sněh, který nám konečně napadl a my jsme mohli stavět sněhuláky, řídit na bobech a pořádně se zkoulovat.

Základní škola
Eduarda Štorcha
a mateřská škola
Ostroměř

ZÁPIS DO ZŠ

● **BUDOVA ZŠ**

● **9. dubna 2025**

● **14 – 17 HODIN**

SOUČÁSTÍ ZÁPISU BUDE TAKÉ PROHLÍDKA
ŠKOLY A ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI

☎ **725 819 228**

🌐 **www.zsostromer.cz**

📍 **Školní 315, Ostroměř**

Základní škola
Eduarda Štorcha
a mateřská škola

**Den otevřených dveří v mateřské škole
úterý 29. dubna 2025 8 – 12 a 14 – 16 hodin**

proběhne v budově mateřské školy
(Školní 342, Ostroměř)
Během návštěvy bude rodičům předán formulář
„Žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání“.

**Zápis dětí do mateřské školy
úterý 13. května 2025 7 – 16 hodin**

proběhne v budově základní školy
(Školní 315, Ostroměř)
Před doručením žádosti o přijetí telefonicky
kontaktujte školu na tel. čísle 725 789 570.

ÚSPĚCHY ATLETICKÉHO ODDÍLU

Oddíl atletiky (DC Ostroměř) v naší obci působí již bezmála 30 let. Vychovalo řadu úspěšných atletů a atletek. V současné době v oddíle trénuje okolo sto dětí ve třech tréninkových skupinách.

Sezonu 2025 jsme odstartovali halovými závody v Jablonci nad Nisou. Na **Krajském poháru staršího žactva** jsme vybojovali 4 medaile. 🥇🥈🥉

- Tereza Poláková 1. místo ve vrhu koulí
- Kristýna Orctová 2.místo na 300 m
- Tomáš Chudoba 2. místo ve vrhu koulí
- Kryštof Mádle 3. místo v běhu na 60 m překážek

Z našeho oddílu se účastnilo celkem 9 závodníků na těchto závodech.

Velikonoční hala

- je každoroční halová soutěž určená pro všechny kategorie. Dopolední program byl určen pro přípravku a minipřípravku.

Náš oddíl reprezentovalo 14 dětí. Všichni absolvovali čtyřboj – 50 m, 300 m, skok do dálky a hod medicinbalem. Odpolední program patřil mladšímu a staršímu žactvu. Náš oddíl reprezentovalo 14 závodníků.

Vybojovali jsme 6 medailí. 🥇🥈🥉

- Dominik Smola - zlato ve vrhu koulí a bronz ve sprintu na 60 m
- Anežka Bartošová - stříbro ve výšce a bronz ve sprintu na 60 m
- Kristýna Orctová - stříbro v běhu na 300 m
- Jan Zahradník - bronz ve vrhu koulí.

Padlo zde mnoho osobních rekordů.

V současnou dobu se atleti přípravky a žactva připravují na krajské soutěže družstev, které odstartují na konci dubna. Nejmenší dětičky se učí atletické základy a rozvíjíme jejich všestrannost a radost z pohybu.

JAK MAS PODCHLUMÍ POMÁHÁ NEJEN ZEMĚDĚLCŮM

Zaměstnanci Zemědělského družstva Podchlumí se díky úspěšné realizaci projektu **Cambridge válců ZD Podchlumí Dobrá Voda**, reg. č. 24/001/52775/435/003805, z 1. Výzvy SZP MAS Podchlumí, z.s. těší z modernizace strojového vybavení družstva strojem podporujícím šetrné hospodaření s půdou v krajině.

V minulosti zemědělci používali tzv. hrudořezy, které měly záběr kolem 3 metrů. Vývoj techniky však pokročil. Dnes se používají **Cambridge válce**, které fungují na podobném principu – dokonale kopírují terén a nerovnosti pozemku. Slouží k vyrovnaní povrchu, jemnému drcení hrud a zpětnému utužení půdy, což zajišťuje obnovení půdní kapilarity. Kvalitní příprava půdy je klíčová pro úspěšné setí i následnou sklizeň. Intenzivní vzlínání půdní vláhy k povrchu navíc umožňuje rovnoměrné vzcházení rostlin i v sušších obdobích.

Zemědělské družstvo Podchlumí hospodařící na více než 1000 hektarech orné půdy, se rozhodlo investovat do nových **Cambridge válců** se záběrem 9–10,5 metru. Ty by měly zefektivnit práci, zvýšit produktivitu a snížit náklady na opravy stávajících strojů, které už dosluhují a neplní svou funkci. „Oslovili jsme několik dodavatelů zemědělských strojů. A právě v tu chvíli byla vyhlášena nová výzva MAS Podchlumí“, říká ing. Luboš Horník, předseda představenstva družstva.

Místní akční skupina **MAS Podchlumí**, která se významně podílí na rozvoji regionální ekonomiky, pracovních míst a zvyšování konkurenceschopnosti místních podniků, obcí a škol, vyhlásila dne 22. dubna 2024 **první výzvu Společné zemědělské politiky**. FICHE 4 se zaměřovala na podporu malých a středních podniků – konkrétně v oblasti zemědělského podnikání. „Rozhodli jsme se zkusit podat žádost o 50% dotaci“, sdělil dále ing. Horník.

Iva Jonáková pověřená administrativou kolem žádosti k tomu uvedla: „Přístup MAS Podchlumí byl v tomto procesu naprosto skvělý. Zaměstnanci se nám po celou dobu věnovali, poskytovali rady a pomáhali se všemi kroky – od podání žádosti až po proplacení dotace. A co víc, i po dokončení realizace a v průběhu udržitelnosti projektu jsou vždy připraveni nabídnout odbornou pomoc s jakýmkoli problémem. Po vyhlášení výzvy se uskutečnily čtyři semináře pro žadatele, kde byli účastníci podrobně informováni, jak správně podat žádost o dotaci a co vše je potřeba připravit pro úspěšnou realizaci projektu“.

Na stránkách MAS Podchlumí najde žadatel veškeré potřebné informace, včetně skvěle zpracovaných obrazových návodů, které usnadňují celý proces podání žádosti.

„A tak jsme se do podání žádosti o dotaci pustili. Vybrali jsme dodavatele, který kompletně splnil specifikaci válců uvedenou v žádosti o dotaci. Stroj nám byl dodán a uhrazen z našich vlastních zdrojů. V současnosti připravujeme žádost o platbu, kterou následně odešleme spolu s požadovanými přílohami na MAS Podchlumí ke kontrole a poté podáme na Státní zemědělský intervenční fond (SZIF). Pokud po fyzické kontrole pracovníky SZIF vše proběhne v pořádku, obdržíme rozhodnutí a dotace budou převedeny na náš účet uvedený v žádosti. S MAS Podchlumí jsme již realizovali několik projektů. Vždy vše proběhlo velmi hladce. Také jsme ocenili zasílání e-mailových upozornění na důležité termíny a mezníky.“

Velmi rádi bychom také pochválili **paní Ing. Petru Barešovou z MAS Podchlumí**, která nám velmi pomohla a byla milou rádkyní během celého procesu. Její přístup byl nejen profesionální, ale i nesmírně vstřícný a milý“, pochválila přístup MAS Podchlumí paní Jonáková.

MAS Podchlumí, z.s. prostřednictvím Strategického plánu Společné zemědělské politiky podpořila v 1. Výzvě celkem 21 projektů, které byly zaměřeny na nákup strojů, technologií a vybavení pro malé a střední podnikatele, dále pak i na vybavení pro obce a školy, za téměř 6 milionů korun. Veškeré informace k projektům naleznete na webových stránkách místní akční skupiny – www.maspodchlumi.cz.

Spolufinancováno
Evropskou unií

STRATEGICKÝ PLÁN SZP

Podchlumí
MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA

Unikátní expozice replik legionářských vagonů z let 1918–1920, kdy českoslovenští legionáři ovládli Sibiř.

LEGIOVLAK

JIČÍN 22. - 27. duben 2025

žel. stanice
Jilemnice od 15. dubna › Jičín od 22. dubna › Kopidlno od 29. dubna

OTEVŘENO

všední dny 8-18 h

víkend 9-19 h

VSTUP ZDARMA

LEGIOVLAK.CZ

POMÁHÁME ZVLÁDAT ŽIVOT S DUŠEVNÍM ONEMOCNĚNÍM

Když do života vstoupí vážné duševní onemocnění, může být těžké najít cestu zpět k běžnému životu. Právě proto jsme tu my – tým sociálních pracovníků organizace Péče o duševní zdraví. Poskytujeme bezplatnou podporu lidem starším 16 let z celého okresu Jičín, kteří se potýkají s vážným duševním onemocněním.

Jak?

- Jezdíme k lidem domů nebo na jiné domluvené místo, kde poskytujeme sociální podporu.
- Pomáháme se zvládáním každodenních situací – ať už jde o jednání na úřadech, hospodaření s financemi nebo zapojení do společnosti.
- Pomáháme zvládat projevy duševního onemocnění.
- Podporujeme nejen osoby, které se potýkají s duševním onemocněním, ale i jejich rodiny.

**PÉČE
O DUŠEVNÍ
ZDRAVÍ**

Ctíme jedinečnost každého klienta a snažíme se vždy najít takovou podporu, která bude nejlépe odpovídat jeho potřebám.

Spolupráce s naším týmem vypadá například takto: Pan X. je mladý muž, kterému do života vstoupila schizofrenie, potýká se také se závislostí. K nám přišel na doporučení psychiatra s jasnou „zakázkou“: Cíl spolupráce byl dokončit školu a najít si práci. Do roka splněno! Jak? Začátek byl těžší, protože Tomáš na schůzky hodně zapomínal. Časem začal chodit na klubové aktivity, zapojoval se, začal se aktivizovat. Proběhlo mapování pracovních zkušeností. Následně si vyzkoušel práci ve spřáteleném podniku. Zároveň probíhalo zjišťování ohledně dokončení vzdělání. Vyplynula z toho potřeba doučování. Zapojili jsme bývalou kolegyni – učitelku. Intenzivní doučování Tomáše popostrčilo. Na konci května složil úspěšně maturitní zkoušku a hned nastoupil do práce. Je o velký kus dál na cestě zotavení se z duševního onemocnění.

Sídlíme na adrese: 17. listopadu 861, Jičín. Pokud potřebujete pomoc, napište nám nebo zavolejte: pdz-jc@pdz.cz nebo 493 592 554. V kontaktní den: pondělí 13:00 – 16:00 hodin můžete přijít i bez předchozí domluvy.

Ozvěte se. Společně najdeme cestu, jak žít život, který neovládají projevy duševního onemocnění. Více informací na www.pdz.cz.

PLASTY

NÁPOJOVÉ KARTONY

PLECHOVKY OD NÁPOJŮ

Do kontejneru PATŘÍ

- Sešlápnuté PET lahve
- Nápojový karton
- Sáčky, tašky, fólie
- Kelímky
- Obaly od drogerie
- CD, DVD obaly
- Strečové fólie
- Plechovky od nápojů
- Hliníková víčka od jogurtů
- Alobal

Do kontejneru NEPATŘÍ

- Konzervy
- Linoleum
- PVC
- Pryžové výrobky
- Molitan
- Znečištěné obaly
- Obaly od nebezpeč. látek
- Kabely a dráty
- Elektrozařízení

Tyto odpady PATŘÍ
do sběrného dvora nebo do mobilní sběrný.

PROSÍME SEŠLÁPNĚTE!

DOTŘÍDÍME ZA VÁS

Severočeské komunální služby

Marius Pedersen Group

AKCE

UKLÍDĚME ČESKO

- Uklidíme okolí našich obcí Ostroměře,
Domaslavic, Sylvárova Újezda, Nových
Smrkovic a koryta Javorky
-

**29. 3. 2025
VE 13:00 H
U LOBĚNICE**

Mapy s trasou obdržíte na místě srazu.

**Pytle a pracovní pomůcky k dispozici na místě.
Vlastní pracovní pomůcky vítány.**

Základní občerstvení zajištěno.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC BŘEZEN

Kozelková Jarmila	Ostoměř	93 let
Holman Jiří	Ostoměř	90 let
Tauchman Josef	Ostoměř	87 let
Chaloupková Miroslava	Ostoměř	88 let
Šlechta Josef	Ostoměř	84 let
Kučerková Marta	Domoslavice	84 let
Soukupová Jiřina	Ostoměř	84 let
Janečková Anna	Domoslavice	83 let
Hrušková Marie	Ostoměř	80 let
Vobořil Miroslav	Ostoměř	80 let
Košnar Jiří	Ostoměř	70 let
Bílková Alena	Ostoměř	70 let
Coubalová Alena	Ostoměř	70 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC DUBEN

Lebeda Jiří	Domoslavice	87 let
Vávrová Jiřina	Ostoměř	81 let
Dundová Jana	Ostoměř	80 let
Šmejcová Jaroslava	Ostoměř	75 let
Kráčmar Vlastimil	Ostoměř	75 let
Kodešová Miloslava	Ostoměř	70 let

Kdo z oslavenců v příštích měsících nemá zájem, aby jeho věk byl zveřejněn, musí to nahlásit u paní Hany Němečkové v obecní knihovně.

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V KNIHOVNĚ 18. 8. – 22. 8. 2025

Přihlášku obdržíte v knihovně nebo vám bude na požádání zaslána na váš email

KOMINICTVÍ

kominické práce

Zdeněk Škvřna
Máchova 1312
Hořice v Podkrkonoší
iČ: 64815773

 777 304 652

www.kominik.zhoric.cz

SVOZ PYTLŮ S TŘÍDĚNÝM ODPADEM

pondělí 7. 4., úterý 22. 4., pondělí 5. 5., 19. 5. 2025

SKLÁDKA VĚTVÍ

Větve ke štěpkování je možné dovážet na skládku za firmou Kámen Ostoměř u křižovatky ulic Nádražní a Starohorská.

Skládka bude přístupná vždy v týdnu, kdy probíhá svoz pytlovaného odpadu) a to:
ve středu od 15.00 do 17.00 hodin a v sobotu od 9.00 do 11.00 hodin.

Marcel Hnízdo tel: 704 027 625

SBĚR VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Kontejner je umístěn ve sběrném dvoře vedle čističky odpadních vod, za silem.

Dny sběru budou v sobotu od 8.00 do 11.00 hodin:

5. dubna, 3. května, 7. června 2025

Pravidla sběru jsou uvedena v provozním řádu, který je na webových stránkách obce Ostroměř.

INZERCE

Kateřina Zusková–Vítková

- Modeláž nehtů
- Gel lak na přírodní nehty
- Suchá pedikúra
- Spa manikúra a pedikúra
- Konzultantka kosmetiky
- TIANDE a FARMASI

**Štorchova 437, Ostroměř,
tel.: 777 609 416**

RESTAURACE A PENSION „U PATŘÍNŮ“ V KONECCHLUMÍ

Nabízíme uspořádání oslav, večírků, svatebních hostin. K dispozici je Vám salonek pro 19 osob, sál pro 50 osob, nekuřácká jídelna. Typická jídla domácí české kuchyně po celý den. Vysoká kvalita jídel zajištěna.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

mob. 601 188 013

upatrinu@seznam.cz, www.upatrinu.cz

Masáže v Ostroměři

v nehtovém studiu Nails Katy, ulice Štorchova 437, Ostroměř

Nabízím kvalitní relaxační a reponační masáže v příjemném prostředí s relaxační hudbou

Jsem zdravotní sestra s 15letou praxí ve zdravotnictví
a 15letou praxí v oboru masáží a alternativní medicíny

Masáž záda + šíje 60 min

Celková masáž olejem 90 min

Masáž nohou 60 min

Celková masáž svíčkou 90 min

Relaxační masáž chodidel 60 min

Studio Pohoda Jičín

Milena Pozsonyi, tel. 774 155 635

Reklamace ohledně dodávání zpravodaje: paní Věra Doležalová, V Chaloupkách čp. 75, tel. 605 349 018

Zpravodaj zakoupíte: na obecním úřadě, v knihovně, v Muzeu Eduarda Štorcha

Zajištění předplatného: na obecním úřadě

Ostroměřský zpravodaj vydává Místní kulturní středisko, T. G. Masaryka, Ostroměř, obvykle jednou za 2 měsíce.

Redakční rada MKS: Hana Němečková, Ing. Tomáš Horák - technické a grafické zpracování

Své texty, přání, názory a připomínky podávejte v písemné podobě **do 10. dne v měsíci.**

Pokud je to možné, zasílejte své příspěvky v elektronické podobě na e-mailovou adresu: **mks.ostromer@centrum.cz**

Za obsah příspěvků redakční rada neručí. Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit či stylisticky upravit.

Tiskne Obec Ostroměř, vytištěno dne 25. 3. 2025